

Τῆ ἸΔ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
† Ἡ Παγκοσμίου Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Μνήμη τῆς 5΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₂ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₂ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ ₂ και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^π ₉ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος ^π ₉ και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Του Σταυρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω
πε ο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α
παν των Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ τω πι στει
προ σελ θον τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι
ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
δε ε ξαι ω σ περ ε κει νον και η μας κραυ γα ζον τας
η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι ι
δης η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Δι θ

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσ σταυ ρσ

σκυ λε ευ ο ον τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ϑ μϑ ϑ

Ο ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ο ϑ το ο ο ο ος
 γαρ πυ υ ρι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

σει ^Δυ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου νε ε ε

ται ^Δτη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

^{B8}δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι

ω ως ^Θ_Χ

^{B8}**K** αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^Θ_Χ

^{B8}**A** γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{B8}ζει ^Δτα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα}_Θ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι}_Π α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^Θ_Χ

Προκείμενον. Ψαλμὸς 97.

^ΘΗχος ^ΔΒου _Σ

E ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης ^Δτο σω τη ρι ον τσ Θε ο ημων ^Θ_Χ

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ο τι

θαν μα στα ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων

Ε γνω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

τς ε να ντι ον των ε θνων α πε κα λυ ψε

την δι και ο συ υ νη ναυ τς

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γη η

ης το σω ω τη ρι ον τς Θε ος η μω ω ω

ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων

ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιβ' 28-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Οὐ δι' ἐμὲ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστὶν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ

υπάγει. Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ υ μβ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι

στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει

ει σου ι να πι ι σται ει ει και πο ο θω προ

σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω σε

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Σ υ μβ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι

 στου ^Δ α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει

 ει σου ^β ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω ^Δ προ

 σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω σε ^Δ

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος ^Π Πα ^Ϟ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ^Δ
 ε ξα λειψοντο α νο ο μη

 μα α α μβ ^Ϟ

Σ ^{Πα} ταυ ρε τσ Χρι ι στσ ^Δ Χρι στι α νω ω ω

 ων η ε ελ πισ ^Δ πε πλα νη με νων ο δη η η

 γε ^Δ χει μα ζο με ε ε νω ων λι ι ι μην ^Ϟ

 εν πο λε ε ε μοις νι ι ι κος ^{Κε} οι κβ με

 ε ε ε νης α σφα α λει ει ει α ^Δ νο σθ ς θν των ^{Πα}

 ι ι α α α τρε ^Δ νε κρων η α να α α α

 στα α α α σις ^Δ ε λε ε ε η η η σο ον ^{Πα}

 η η η μα α α α ας ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει και
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·
Σταυρῶ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πᾶσι Γα ρ

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδωτην
Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευσαντι την
δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σικρο τη
σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α ητ
τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του πα θους εν
ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου μενος
ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα
μαις η γει ρε το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ
του πα νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ_δ

Aνεθηκε Μωυσης επι στη λης ακος
 φθορο ποιου λυτηριον και ιο βολουδηγματος ^ν_δ
 και ξυλω τυπωστανρου τον προς γην συρομενον ο
 φινπροσεδησεν ^Γ_δ εγκαρσιον εν τουτω ωωθρι αμβευ
 σας τοπη ημαδιο Χριστω ασωμεν ^Γ_δ τω Θεω
 ημων οτι δεδοξασται ^Γ_δ

Kαινυν και αι και εις τους αιωναστων αι
 ωωνων Α μην ^Γ_δ

Υπεδειξεν ουρανός τουστανρου το τροπαιον τω
 ευσεβει ασκρατορι και Βασιλει θεοφρονι ^ν_δ εχ
 θρων εν ωδυσμενων κατεβληθη φρουαγμα απατη
 ανετραπη δε ^Γ_δ και πιστις εφηπλωθη η ηγης τοις
 περασι θειαια διο Χριστω ασωμεν ^Γ_δ τω
 Θεω ημων οτι δεδοξασται ^Γ_δ

Ὦδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ρ α βδος εις τυ υ πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε
ε α ^v Τη στει ρευ ου ση δε πρωην Εκ κλη σι α νυν
ε ξην θη η σε ^Δ ξυ λον Σταυρου εις κρατος και στε ρε ω ω
μα ^v (Δις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^v
Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρα κρο
το ο ο μο ς ^Δ α πει θϋ εν τι λα ω και σκλη ρο καρ
δι ι ω ^v της θε ο κλη του ε δηλου Εκ κλη σι ας
το μυ στη ρι ι ον ^Δ ης ο Σταυρος το κρατος και στε ρε ω
ω μα ^v

Κ αι νυν και α ει και εις τϋς αι ω ναστωναι ω
νων α μην ^v

Π λευ ρας α χραν του λο γη τρω θει σης υ δω ρσυν

 αι μα α α τι ε ξε βληθη εγ και νι ζον δι α

 θη η κην και ρυ πτι κον α μαρ τι ασ των πι στων

 γαρ Σταυ ρος και χη η μα και Βα σι λε ε ων κρατος

 και στε ρε ω ω μα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ρ

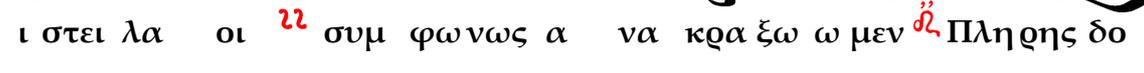
Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε

 γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εκ θρος ει

 σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον

 της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη

 ε πι της γης και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη πα

 σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν πι

 ι στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πλη ρης δο

 ο ξης ο οι οι κο ος σ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, *ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. (327)

Στίχ. Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει.

Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυροῦ ξύλον ἠδὲ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πάπα τοῦ ἐν Λυκαονίᾳ. (†305)

Στίχ. Ἦδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,

Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκλέους, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,

Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαλεριανοῦ, τοῦ νηπίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου. (†400)

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὔρηκε στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ

γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα. (†407)

Στίχ. Συσταυρωθεὶς, Χρυσόστομε, τῷ Κυρίῳ,

Τῇ τοῦ Σταυροῦ ἡμέρᾳ Αὐτῷ ἀνεπαύσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ ἕκτῃ συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἦθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ἰάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως. Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἁγία σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν λανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε. (680-681)

Στίχ. Ὑπόστασιν μὲν τοῦ Θεανθρώπου μίαν,

Διττὰς δὲ γνῶθι καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Σέβειν θελήσεις τοῦ Θεανθρώπου δύο,

Ἐκτὴ διδάσκει πληθὺς εὐσεβοφρόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κερεαλίου (**Caerealis**) καὶ Σαλλουστίας (**Sallustia**), τῶν ἐν Ῥώμῃ. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κρησκεντιανοῦ, Βίκτωρος, Ῥοσούλης καὶ Γενεραλίου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, συγχρόνων τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ. (†258)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Κρησκεντίου τοῦ ἐν Ῥώμῃ. (†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ματέρνου β', ἐπισκόπου Κολωνίας ἐν Γερμανίᾳ. (†325)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἐν Ταρσῷ. (†607)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κόρμακ (**Cormac**), ἴσως ἀ' ἐπισκόπου τῆς Κάσελ ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†908)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὀσιομάρτυρος Μακαρίου, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1527)

Στίχ. Μακάρων σκηνώσεων ἀπολαύεις,

νέε ὀσιομάρτυς, Μακάριε γενναῖε.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθεῖας βαβ
δωτην Ἐρυθρὰν διέτεμε τω Ἰσραήλ πεζευ
σαν τὴν δεῖπν στρεπτικῶς Φαρωτοῖς
ἀρμασικροτήσας ἠνώσεν ἐπευρῶς διαγρά
ψας τῶ αἰτητῶν ὀπλον διὸ Χριστῶ αἰσω
μέν τῶ θεῶν ἡμῶν ὅτι δεδοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλδ Νη

Ραβδος εἰς τυυποντιστηρίου παρὰ λαμ
βάνεται τῶ βλαστῶ γὰρ προκρινεῖ τὸν ἰε
ρεῖα τῆς στείρου σῆς δὲ πρῶην ἐκκλησί
ανν ἐξήνησεν ἡ σελῶν Σταυροῦ εἰς κρατὸς καὶ στε
ρεώμα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλδ Γα ρ

Εισακήηκο ἀκυριότης οἰκονομῆ

ας σὸ το μὺ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σὸ και ε δο ξα σα σὸ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρηνην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τσ Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερσει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσφη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας εκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'.

(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

Ἦχος πλ' Νη

M υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δει σος
 γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον
 ς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τει ρη γη ται
 δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νθ προ σκυ
 νθ εν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

A γαλ λε σθω τα δρου μθ ξυ λα συμ παν τα
 α γι α σθει σης της φυ σε ως αυ των
 περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ θη Χρι στα τα νυ θε εν τος
 εν ξυ υ λω δι ου νυν υ ψα με ε νθ προ σκυ
 νθ θ με ναυ τον και με γα λυ νο ο μεν

I ε ρον η γε ρθη κε ρας θε ο φρο σι της
 κε φα λης των α παν των ο Σταυ ρος εν ω α μα ρ
 τω λων νο ου με ε νων συν θλω νται τα κε ε ρα τα
 πα αν τα δι ου νυν υ ψα με ε νθ προ σκυ
 νθ θ με ναυ τον και με γα λυ νο ο μεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

O δι α βρω σε ω ως τθ ξυ υ υ λθ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρθ κα
 τη η ρ γη ται ση με ρον της γα ρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νθ θ σιν

M η την πι κρι αν τη ην τθ ξυ υ υ λθ ε α
 σας α ναι ρε σι μον Κυ ρι ε δι α Σταυ ρθ τε
 λει ει ως ε ξη λει ψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε
 πο τε πι κρι αν υ δα των Με ρ ρας προ τυ πον

τῆ Σταυ ρῶσ την ε νεργειαν ην πασαι αι Δυ
να αμειτων ου ρα νωνων μεγαλυνησιν

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευ

ματι

Αδιαλειπτως βαπτομεενς τοζο

φωτῆπροπατορος Κυριε διασταυρωα

νου ψωσας σημερονως γαρ τηπλανηαγανα

κρατως ηφυσις προκατηνεχθηπαγκληρωσ

ημασ πααλιν ανωρθωσετοφωστοσταυ

ρωσσησονοιστοιοιμεγαλυνοομεν

Και νυν και αει και εις τους αιωναστων αι

ωνων αμην

Ινα τον τυπον υυποδειξειειξηστωκοσμω

προσκυνημενον Κυριε τονσταυρωεν

παασιν ωσενδοξονενουρανωεμορφωσας

φω τι α πλε τω ηγ λα ι̇ σμε ε νον Βα σι
λει πα νο πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
Δυ να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 8 σιν

Καταβασία.

Μυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τ8σ αυ ρ8 ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τ8 ρ8 γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψ8 με ε ν8 προ σκυ
ν8 8ν τ8σ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Καί.

Οδι α βρω σε ω ως τ8 ξυ υ υ λ8 τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α σ αυ ρ8 κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Σταυρος ο φυλαξ πασης της οικου με ενης
Σταυρος η ωραι ο της της Εκκλησι ι ας
Σταυρος βασιλεων το κραται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ
μα α (δίζ)

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἄπαξ·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Σταυρος υ ψα ς ται ση η με ρον και κο
σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ Πα τρι συ υν ε
δρε ε ευ ων και Πνευμα τι τω ω Α γι ι ω
εν τω χει ρα ας α πλω ω σας τον κο σμο ον
ο ο λον ει ει λ κυ σας προς σην Χρι στε ε
πι ι γνω σιν τας εν εις σε πε ε ποι θο ο τας

θει ας α α ξι ω ωσον δο ο ξη ης

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλὴν Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον^ν αι νει ει τε^{Δι} το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ν ου ρα α νων^ν αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι^{Πα} προπει υμνος τω ω ω^{Νη}

Θε ε ε ε ω^ν

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του^ν αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι προπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^ν

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ς

Χ^ν Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του^β αι νει τε αυ τον κα τα το^χ πλη θος της με

γα λω συ νης αυ τ^β

^{Πα} Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
^{Πα} φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα} με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π γα ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα τα εν
^{Νη} ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα ^Ε
^{Πα} τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^{Δι} σω σον τας ψυ
^{Νη} χας ημων ^Δ ως μο νος ε ευ σπλα γ χνος ^Ν

^Χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπι γγος ^Ε αι νει
^Χ τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^Ε

^{Πα} Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
^{Πα} φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα} με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π γα ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα τα εν
^{Νη} ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα ^Ε
^{Πα} τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^{Δι} σω σον τας ψυ

χας ημων ^{Νη} ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

^Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε ^χ αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω ^ε ^χ

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος ως βο τρυν πλη ρη

^ε ^χ ζω ης ^{Πα} ο βα στασαστον υ ψισον ^{Δι} α πο γης υ ψα

^{Πα} με νος ^ε ^χ Σταυ ρος ο ραται ση με ρον ^{Δι} δι ου προς Θε

ον παν τες ειλ κυ σθη μεν ^ε ^χ και κα τε πο ο θη εις

τε λος θα να τος ^{Νη} ω ω ξυ λον ^{Πα} αχ ραντον ^ε ^χ υφ ου

α πο λαυ ο μεν της εν Ε δεμ ^{Δι} α θα να τσ βρω σε

^{Νη} ως ^ε ^χ Χρι στον δο ξα α ζον τες ^ε ^χ

^Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε ^χ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λαλαγ μσ ^ε ^χ ^Χ πα

σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ^χ

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος ευ ρος και μη

^ε ^χ κος ^{Πα} Σταυ ρσ ^{Δι} ου ρα νσ ι σο στα σι ον ^ε ^χ ο τι θει α

χαριτι ^{Πα} α γι α ζει τα συμ παν τα εν τω
 ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται εν τω σκη ηπ τρα
 α να κτων η δρα σται ω ω θει ας κλι μακος δι
 ης α να τρε χο μεν εις ο ρα νος υ ψων τες εν α
 σμασι ^{Νη} Χρι ζον τον Κυ υ ρι ον

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ο ο ραι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

η με ε ρον προ ερ χεται ο Σταυ ρο ο ος
 του ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε
 χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον εκ πο ο ο
 θου και λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης

τε ε ε και σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι

 πα α σης μα α λα κι ι ι ι ι ας αυ το ον α

 σπα α σω ω με ε ε ε ε θα τη χα ρα και τω ω

 ω φο ο ο βω ω φο ο ο ο ο ο βω ω δι

 α τη ην α α α μα αρ τι ι ι αν ως α α

 να α α ξι ι οι ο ο ο ον τες χα ρα α

 α δε ε δι α α την σω τη ρι ι ι α αν

 ην πα ρε ε ε χει ει τω κο ο ο σμω ο εν

 αυ τω προ σπα α γεις Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ

 ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ος ο ε ε ε χων τον με ε γα ε ε ε λε ε ε

 ε ος

Καί εὐθύς ψάλλεται εἰς ἦχον δ' ἀγία·
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο

Ξα εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω
και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν
αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι

α

Υ μνυ ς με εν σε ευ λο γω μεν σε ε προ

σκυ νυ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γω ς με ε εν

σε ευ χα ρι στω ς ς με ε εν σοι δι

α την με γα λην σω σω σω δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε

πυ ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το

ο ο κρα α α α τω Κυ υ ρι ι ε ε γι ε

μο νο ο γε ε ε νες Ι η σω ς Χρι ι στε

και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος τω Θε ε ς ο ο ο γι ο ο

ος τω Πα τρος ο αι αι αι ρων την α

μαρ τι ι ι αν τσ κο ο ο ο σμ ε λε η η
σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ων τας α μαρ
τι ας τσ ς ς κο ο ο ο ο σμ

Π ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω
ων τσ ς Πα τρος και ε λε ε η η η σο

ον η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ

ει μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σης Χρι ι σος

εις δο ο ο ξαν Θε ς ς Πα τρο ο ος

α α α α μην

Κ α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο

γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο

νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω να τσ ς ς αι αι ω ω

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε
εν τη η με ρά α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι
η η η μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε
ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε
ε νο ον το ο νο ο μα α α σ ε ις τς αι ω ω
ω ω να ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το
ε λε ο ο ος σ ε φη η μας κα θα α α
περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα
ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα α α α
α σ

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε

νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε

ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι

την ψυ χη η η ην μ ο τι η η η μα αρ

το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον

δι δα α ξο ο ον με ε τ ε ποι ει ν το ο θε λη η μα

α α α σ ε ο τι συ ει ο θε ο ο ο

ο ος μ ε

Ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σ ε ο ψω ω ω με

θα φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σ ε

ε τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε

Α γι ο ο ο ος ο θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και γι υι ω και Α γι ι
 ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υν και α α ει και ει εις τς ς αι
 ω ω ω να ασ των αι ω ω ω νων α α μην
Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε
 η η σον η η μας

Ἕσμητικὸν τοῦ Σταυροῦ
 συντηηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)

Ἦχος Δι

Α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χα α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο ο Θε
 ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σϛ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρϛ μενος και
 το σον φυ λα αττων δι α τϛ σταυ ρου σϛ πο ο λι ι
 τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνά χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδώσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφείς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφείς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως

τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.
ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος
 πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑφοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν
 φάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ
 τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ
 αὐτόν, φάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν
 σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν·
 εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ· τούτων ψαλλομένων,
 προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ
 β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Ἦχος Δι-Θ

Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
 οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ον

Ἦχος Δι-Θ

Τ ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
 ε σπο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
 α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

*

Ἐν ὧσιν δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις,
 ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ἦχος Δι-θ

^{Δι}
 Δ ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ
 σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι στος ο βα
 σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
 ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας
 εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
 η τα ους πριν ο εχθρος δι η η δο ο ο νη η ης συ
 λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
 οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον
 προ σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν δι ου η ξι
 ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχθρων συν τρι
 βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πασαι Αι πα τρι
 αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι ου ου
 υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω ω μεν και
 αι ροις Στα α α αυ ρε του πε σο ο οντος Α α δαμ η

τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις εν σοι οι

Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η μω

ων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να μει Ι

σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως υ πο

ο τα α ατ το ο ο ο ντες σε νυ υν με ε ε τα

φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο

με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε

ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο

οντες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταν ρω ω θεις ε

λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι λα α αν

θρω ω ω πος

Ἦχος Πα φ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Πα ε ε ε ε ευ τε ε λα α οι το πα ρα δο

ξο ον θαν μα κα θο ο ρω ω ντες τς Σταν ρς

την δυ υ να α μιν προ ο σκυ νη η η η η

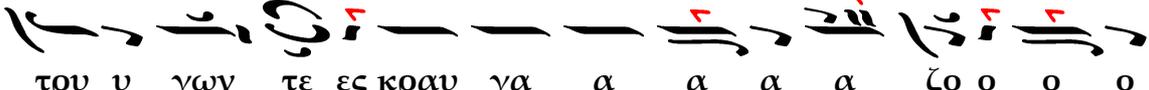
σω ω ω ω μεν ^{π ρ} ο τι ξυ υ λον εν Πα α ρα α δει

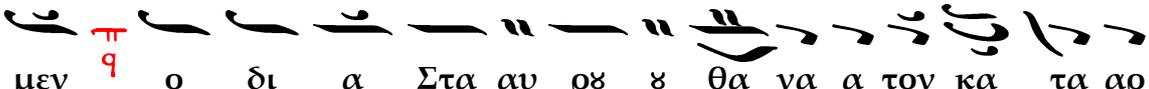

ει ει σω θα να α τον ε βλα α στη η η η σεν ^{φ ς} το

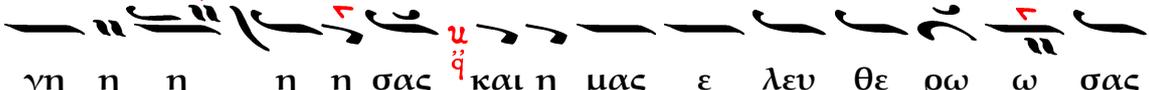

δε την ζω ω η ην ^{Κε} ε ξη η ην θη η η η σεν ^{Δι} α

να μαρ τη το ον ε ε χον προ ση λω με ε νο ον

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} εξ ς ς

παν αν τα τα ε ε ε ε ε θνη ^{υ ρ} αφ θα ρ σι ι ι αν

τρυ υ γων τε ες κραυ γα α α α α ζο ο ο ο

μεν ^{π ρ} ο δι α Στα αυ ρ ς ς θα να α τον κα τα αρ

γη η η η η η σας ^{υ ρ} και η μας ε λευ θε ρω ω σας

δο ο ξα σοι ^{Δ ρ}

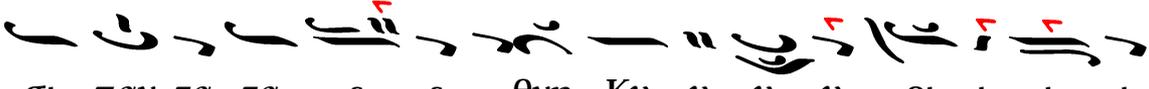
Ἦχος ^{π ρ} Πα ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Η ^{Πα} φω νη των Προ ο φη η τω ω ω ω ω ω

σς ^{π ρ} Η σα ι ς ς και Δα αυ ιδ ^{Δ ρ} ε πλη ρω θη η

^{Πα} ο Θε ε ο ος η λε ε γ ς ς σα ^{Κε} η ξ ς ς

σι παν τα τα ε ε θνη Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

Πα
 ε και προσκυ νυ σθ υ σι ιν ε νω ω πι ο ο ο ον
 Κε
 σθ ι δε γαρ ο λα α α ος ος της ση η ης α γα
 ν' 22
 α θε χα α ρι το ος πε πλη η η η ρω ω ω ω
 Πα
 ται εν ταις αυ λαι αις σθ Ι ι ε ε ρθ υ υ υ
 υ σα α α α λημ ο Σταυ ρον υ πο μει ει νας υ υ
 Κε
 πε ε ερ η η η η μων και τη Α να α στα σει ει
 Πα
 σθ ζω ω ο ποι οι ων φυ υ λα α ξον και
 σω ω ω ω σον η η μας

Ἦχος Πα

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Πα
 Σ η με ε ρον το φυ τον της ζω ω ης εκ των της
 Δι
 γης α δυ των α νι ι στα α με ε ε ε νον του
 εν αυ τω πα γε ε ε εν το ος Χρι ι στου
 Πα
 πι στου ουται τη η ην α να α στα α α σιν και
 Πα
 α νυ ψου με ε νον χει ριν ι ε ε ραις την αυ του
 Δι
 προς ου ρα α νους κα τα γ γελ λει α νυ υ υ

υ υ ψω ω ω ω σιν ^{Πα} δι ης το η με τε ρον φυ
 ρα ^Μ μα ^{Δι} εκ της εις γηην ^{Ζω} κα α α τα πτω σε
 ω ^{Πα} ως ^Ζ εις ου ρα νου ους πο ο ο λι τε ευ ε ε ε
 ε ^Π ται ^{Δι} δι ι ο ο ευ χα ρι ι στως βο ο η η
 σω ω ω ω μεν ^{Δι} Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε εν α α αυ τω ^{Πα} και δι αυ του συ να
 νυ ψω ω ω ω σας η η μας ^Δ της ου ρα νι ι ι
 ου χα α ρα α α α α α α α α ας ^Π
^{Πα} α ξι ι ω ω σον του ους υ μνου ου ουν τα α α ας
 σε ^Π

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

^{Πα} **Ο** τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος ^Δ
 ση μερον α γι α α α α ζε ε ε ε ται ^{Πα} του τε
 τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Σταυ ρου ^Δ Χρι
 στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων ^Π και το
 κε ρας των πι ι στων ^Δ συν υ ψου ου ου ται αι βα σι ^{Πα}

λε ε ων η η η η μων εν αυ τω τω ων δυ σμε ε
 των συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α
 α τα με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
 ε και θαν μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ο ο
 ξα α α α σοι

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ. ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ.

Των προ φη των αι φω ω ναι το ξυ λο
 ον το α α α α γι ι ι ι ον προ ο ο κα τη
 ηγ γει ει ει λαν δι 8 της αρ χαι ας η λευ θε
 ρω ω θη κα τα α α ρας της τ8 θα να α τ8 ο
 ο Α α α δαμ η κτι ι σι ις ση με ε ρον υ
 ψ8 με ν8 8 8 τ8 8 8 τ8 συν υ ψοι οι τη
 ην φω ω ω νην το εκ Θε 8 αι τ8 με νη πλ8 8
 σι ι ι ον ε ε λε ε ε ε ος αλλ ο μο νος
 εν ε λε ε ε ει α με ε ε τρη το ος Δε ε σπο
 ο ο ο τα ι λα σμος γε ν8 8 8 8 η η η η

μιν ^{Πα} και σω ωσον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος ^{Πα} Νη ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η ^{Νη} φω νη τς Προ ο ο φη τς ς σς ς Μω υ

σε ωως ο Θε ε ος πε πλη η ρωται η λε ε ε ε

γς ς ς ς σα ο ψε σθε τη ην ζω ω ην η η

μων κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε να α α αν

τι των οφθαλμω ω ω ν υ υ υ υ μων ση με ε

^{Νη} ρον Στα αυ ρος υ υ ψς ς ται και κοσμος ε εκ πλα α

νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ση με ε ρον

τς Χρι ι ι στς ς η Α να στα α σι ις ε εγ και αι

νι ι ι ζε ε ε ε ται και τα πε ρα α τα α τη ης

^{Δι} γης α α γα α α α αλ λο ο ο ον ται ^{Νη} εν κυμ
^{Δι} βα αλοισδα αυ ι τι ι κοι οισ υ μνο ον σοι προ ο σφε ρο ον
 τα και λε ε ε ε γο ο ο ον τα ^{Νη} ειρ γα σω
 σω ω ω ω τη ρι ι ι α αν εν με ε ε σω τη ης
 γη η η ης ο Θε ε ος ^{Δι} Στα αυ ρον και τη ην Α α
^{Νη} να στα α σιν δι ων η μας ε ε ε ε σω ω ω ω σας ^{Νη}
 α γα θε ε και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω
^{Πα} πε ^{Νη} παν το δυ να α με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα
 α α α σοι ^{Νη}

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^{Δι} και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^{Πα} νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος ^{Πα} και
 το σον φυ λα α ττων ^{Δι} δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι ι
 τε ευ μα α α α ^{Πα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

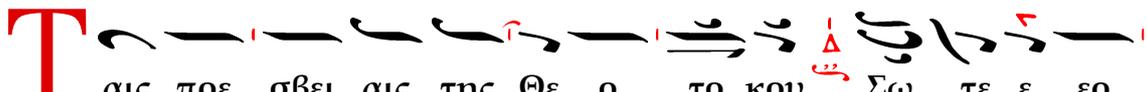
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

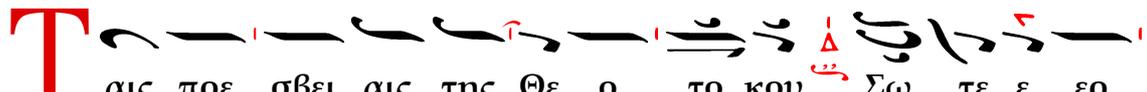

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

 σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

 Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο σ α ρ κ ι

 ι σ τ α υ ρ ω θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

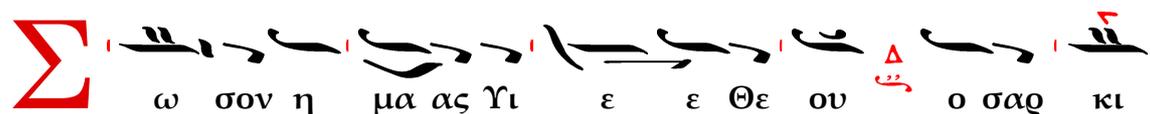

 Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο σ α ρ κ ι

 ι σ τ α υ ρ ω θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

 Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο σ α ρ κ ι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας οι αλληλυσια

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οὔ' 12)

Σωσον ημας Υιεε Θεου οσαρκικι

ι σταυρωθεις ψαλλοντας οι αλληλυσια

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και αι καιεις τες αι ωνας των αι ω

νων α μην

ΟΜονογενης Υιος και Λογος Θεου α

θανατος υπαρχων και καταδεξαμενος δι

α την ημετεραν σωτηριαν σαρκωθη ναι

εκ της αγιας Θεοτοκου και αι παρ

θεν Μαρίας ατρεπτως ενανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατωθανα

τον πατηησας εις ων της αγιας Τρι α

ααδος συνδοξαζο ο μενος τω Πατρι και

τω Ἀγίῳ Πνεύματι σωσον ημασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (Ἦμ' 1)

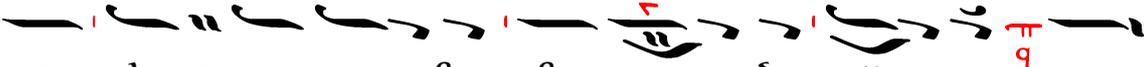
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (Ἦμ' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ἦμ' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και

 το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι ι

 τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

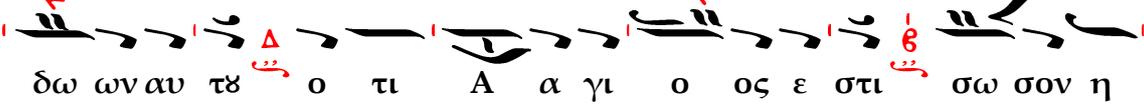
Ἦχος Δι-Θ

 ψα ς τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων

 και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο

 δω ων αυ τσ ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η

 μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι σταυ ρω θει

 ει ει ει εις

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

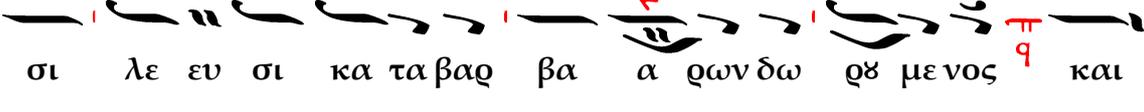
Ἦχος Πα ρ

 Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος και

το σον φυ λα αττων δι α τς σταυ ρου σς πο ο λι ι
τε ευ μα

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἰδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - θ

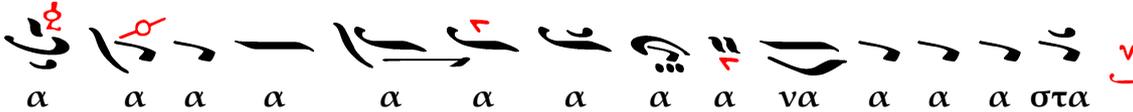
Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σς και νη πο λι τει α τς
οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
μων νικας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος Δι - θ

Τ ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
ε σπο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

 α α α α α α α α να α α στα

 α α α α σιν δο ο ξα α α α α ζο ο ο ο

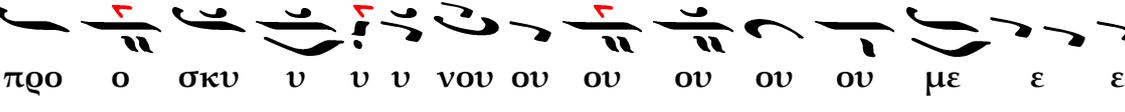

 με ε ε ε ε ε εν

Δύναμις τοῦ Βήματος.

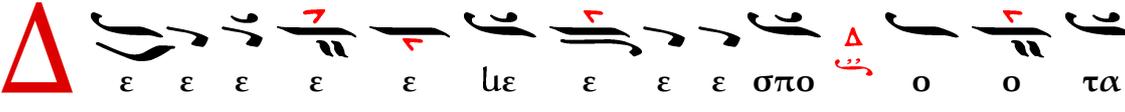
 τ ον σταυ ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου

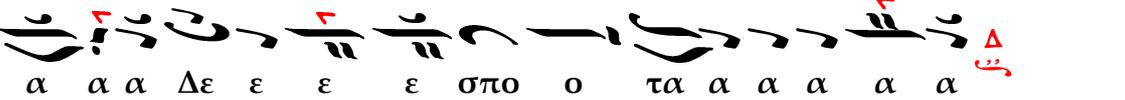
 προ ο σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε

 ε εν

 Δ ε ε ε ε ε με ε ε ε σπο ο ο τα

 α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α

 Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου

 α να α α α α α α Α α α να στα σι ι

 ι ι ι ι ι ιν

 Δ ο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο

 με ε εν

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς η).

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τ ο
τι α γι ος ε στι
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ορ γι ζε σθω
σαν λα οι ο κα θη μενος ε πι των Χε ρυ βι μ
σα λευ θη η τω η γη
Ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τ ο
τι α γι ος ε στι
Χ Κυ ρι ος εν Σι ων με γας και υ ψη λος ε

ε κτη σω αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κληρο

νο μι ας σθ ο ρος Σι ων τσ υ το ο κα τε

σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω

A λλη λσ υ υ ι α A λλη η λσ υ υ

υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λσ υ υ

υ υ ι ι ι ι α

χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σωτη ρι αν εν με σω ω α αυ

της

A λλη λσ υ υ ι α A λλη η λσ υ υ

υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λσ υ υ υ

υ υ υ ι ι α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλαῶτον λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν Θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ

Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτόν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ρωμαϊστὶ, Ἑλληνιστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτόν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος πρὸς Νη

ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι
 ι μ μ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν
 τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
 ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ζω ο ο ποι ω ω ω ω
 ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α ^Δτων ο ο ο λω ων ^{Νη} υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ^ν

^{Νη} Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ^{Νη}

ε σι ι ι ιν ^ν Αλ λη λου ου ι ι ι ^Μ α α ^χ

α α α α α ^ν

^{Νη} Ἦχος

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^ν

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^ε

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σα

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος πλδ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ

και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι

αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϑ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ο ς σι ο ν και α α χ ω ω ρι ι ς ο ν

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ο ν ει ρη η νη ς θ υ σι ι αν αι αι νε ε σε ε ω ς

Κ αι με τα τ ε Πνευ μα το ο ς σ ε

Ε χ ο με ν π ρ ο ς τ ο ν Κυ υ ρι ο ν

Α ξι ι ο ν και αι αι δι ι και αι ο ν

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα
ββα ωθ^{v' 22} πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
της δο ξης σθ^{v' 22} ω σαν να εν τοις υ ψι ι σις^{v' 22} ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ς^{v' 22} ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι
ι σις^{v' 22}

A α α μη η η η η ην^{v' 22} ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η η ην^{v' 22}

A α α α μη η η η η η η η η η ην^{v' 22}

Σ ε υ υ μν ς ς μεν^{v' 22} σε ε ευ λο γ ς ς ς
με ε ε εν^{v' 22} σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι
ε^{v' 22} και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς
ς^{v' 22} ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων^{v' 22}

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος ᾠδὴ Νη ρ

M ^{Nη} υ στι ^M κο ο ος ^{Nη} ει ει ει Θε ο ο το ο
ο κε παα ρα α α δει ει ει ει σος α γε
ω ωρ γη η η η τως βλα α στη η σα α
α α α σα Χρι ι στο ο ο ο ον υφ
ου ου ου το ο ο ο τδ Στα αυ ρου ου ζω
η η φο ο ο ρο ον ε ε εν γη πε φυ
τδ ς ς ς ρη γη η ται αι δε ε ε εν δρον
δι ου ου ου νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υν
υ ψου ου με ε ε ε ε ε ε ε νου
^{Nη} προ σκυ ^M νου ου ου ^{Nη} τες α αυ το ο ον σε ε
ε με ε ε γα α λυ υ υ νο ο ο ο
με ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠδὴ Πα ρ

E ^M ε ε ^{Πα} ση ^{Nη} μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Πα
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Δ
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 M Πα
 ω ω ω ω ω ε ση η μει ω ω ω ω ω
 ω θη η η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Ζω M Πα M
 λε ε ε ε ε ε ε χε ε εφ η η η η η η
 Πα
 η η η ε ε φη η μα α α α α α α α ας
 το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ω ω ω που ου ου ου ου ου ου ου ου του προ
 Πα Δι Δι
 σω ω που ου σου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι

Κε

 Ζ

 χι

 Δι

 χι

Πα

 Δ

 χι

χι

Μ

 ρι

 ε

 Κυ

 υ

 υ

 υ

 ρι

 ι

 ε

 ε

 ε

χ

 π

 9

 ε

 Α

 ιε

 ρα

 ρα

 ιε

 ιε

 ρα

 ρα

 ιε

 ιε

 ρα

 ρα

 α

Κε

 Δι

 Πα

 α

 ιε

 ε

 ρα

 ρα

 ιε

 ρα

 ιε

 ιε

 ρα

 ε

 ιε

 ρα

 ε

Ζω

 ιε

 ρα

 ρα

 α

 α

 ιε

 τα

 α

 ιε

 ε

 ιε

 ρα

 α

 α

 ιε

Μ

 Πα

 χ

 π

 9

 ρα

 ρα

 α

 α

 α

 α

 α

 ιε

 ε

 Αλ

 λη

 λου

 ι

 ι

 ι

Μ

 Πα

 π

 9

 α

 α

 α

 α

 α

 α

 α

 α

 α

 α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ

 ω

 σον

 Κυ

 ρι

 ε

 τον

 λα

 ο

 ον

 σου

 και

 ευ

λο

 γησον

 την

 κλη

 ρο

 νο

 μι

 αν

 σθ

 νι

 κας

 τοις

 βα

σι

 λε

 ευ

 σι

 κα

 τα

 βαρ

 βα

 α

 ρων

 δω

 ρθ

 μενος

 και

το

 σον

 φυ

 λα

 αττων

 δι

 α

 τσ

 σταυ

 ρου

 σθ

 πο

 ο

 λι

 ι

τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σα ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σα με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος